

Verhalen van vijf auteurs bij elkaar in één bundel

Het liefst zitten ze te zaniken over elkaars verhalen, maar er wordt ook veel gelachen. Steeds meer werden ze elkaars meelezers, eindredacteuren en nu zelfs uitgevers. Binnenkort verschijnt de verhalenbundel *Westlandse Winterverhalen* van schrijverscollectief De Prozanikers.

Rien van den Anker

Westland

Ze lachen net iets te hard als we suggereren dat het vijftal nu ook samen een boek gaat schrijven. „Nee, dat is niet de bedoeling”, zegt schrijver en communicatiespecialist Hans Kamp hoofdschuddend. „Daarvoor verschillen we te veel, we blijven hooguit elkaars literaire recensenten.”

Schrijver en journalist Martha Vollering voegt eraan toe: „Als collega zijn we kritischer en vooral eerlijker dan een moeder of een goede vriendin. Die roepen vaak te aardig en te beleefd dat ze het zo mooi vinden.”

Woordgrapje

Zij en hun vrienden Ninja Paap-Luijten, Paul Waterman en Dennis Koopman vormen het Westlandse schrijverscollectief De Prozanikers. Een woordgrapje over hun proza waarover ze onderling graag zaniken. Ze kenden elkaar van de club ‘Schrijvers tussen de kassen’, waar, mede door corona en nauwelijks vindbare bestuurskandidaten, de stekker uit is getrokken.

„Geregeld ontdekten wij als schrijvers dat er een collectieve behoefte was om met elkaar te discussiëren over onze eigen verhalen”, aldus Vollering.

Kamp legt daarbij uit: „En vooral opbouwende kritiek te leveren. In goed vertrouwen leveren we verhalen van tevoren aan en dan is het

▲ Martha Vollering en Hans Kamp, twee van de vijf Prozanikers, bespreken graag hun verhalen met elkaar en andere collega-schrijvers. FOTO THIERRY SCHUT

fantastisch om met collega's de verhaallijn door te nemen. En of die is overgekomen bij vakbroeders, die hetzelfde graag horen van andere collega's.”

Zo ontstond het schrijverscollectief, dat zes keer per jaar bij elkaar op bezoek komt. Geen vereniging, maar een losse club van schrijvers. Creatief en professioneel met een passie voor boeken en schrijven. Besloten is dat er niet meer schrijvers bij komen. „Soms gaat het gewoon over de spanningsboog, soms

over de gekozen interpuncties. Soms zijn er bijeenkomsten waarop we het over literatuur in het algemeen hebben en we over andere boeken zitten te praten.”

Het gaat er ook ernstig aan toe tijdens deze bijeenkomsten. Steeds meer zijn het werksessies waarop meelezers zich ontwikkelden tot eindredacteuren die niet schromen hun taalmaatjes vriendschappelijk-collegiaal de les te lezen. „Juist omdat we totaal verschillende schrijfstijlen en onderwerpen hebben, kunnen we veel van elkaar leren. Voor de een is geschiedenis belangrijk, bij de ander staat de mens centraal en een derde is gespecialiseerd in fantasy. Daar moeten anderen juist weer aan wennen.”

Tot het moment dat een van hen voorstelde samen een verhalenbundel te schrijven en die zelf uit te geven. Al snel kwam er een gezamenlijk thema: Westlandse Win-

terverhalen. De vijf schrijvers mochten op hun eigen manier hun inbreng leveren, maar wel met een Westlandse insteek of locatie.

Ruim 150 pagina's

Het werden elf verhalen en het leidde tot een bundel van ruim 150 pagina's voor 11,50 euro, waarbij beiden benadrukken dat het 'verschillende soorten verhalen zijn die vrijwel door iedereen te lezen zijn'. „Natuurlijk, een schrijver schrijft nooit alleen voor zichzelf, wil ook anderen mee laten genieten. Daarom hebben wij gekozen om er iets laagdrempeligs van te maken.”

Westlandse Winterverhalen is vanaf volgende week in de boekwinkel te verkrijgen. Hoewel er nog geen letter op papier staat, staat dankzij sponsors nu al vast dat er een tweede deel komt, mogelijk zelfs een serie. Beiden lachen bescheiden: „We wachten af.”

Als collega zijn we kritischer en vooral eerlijker dan een moeder of vriendin

– Martha Vollering